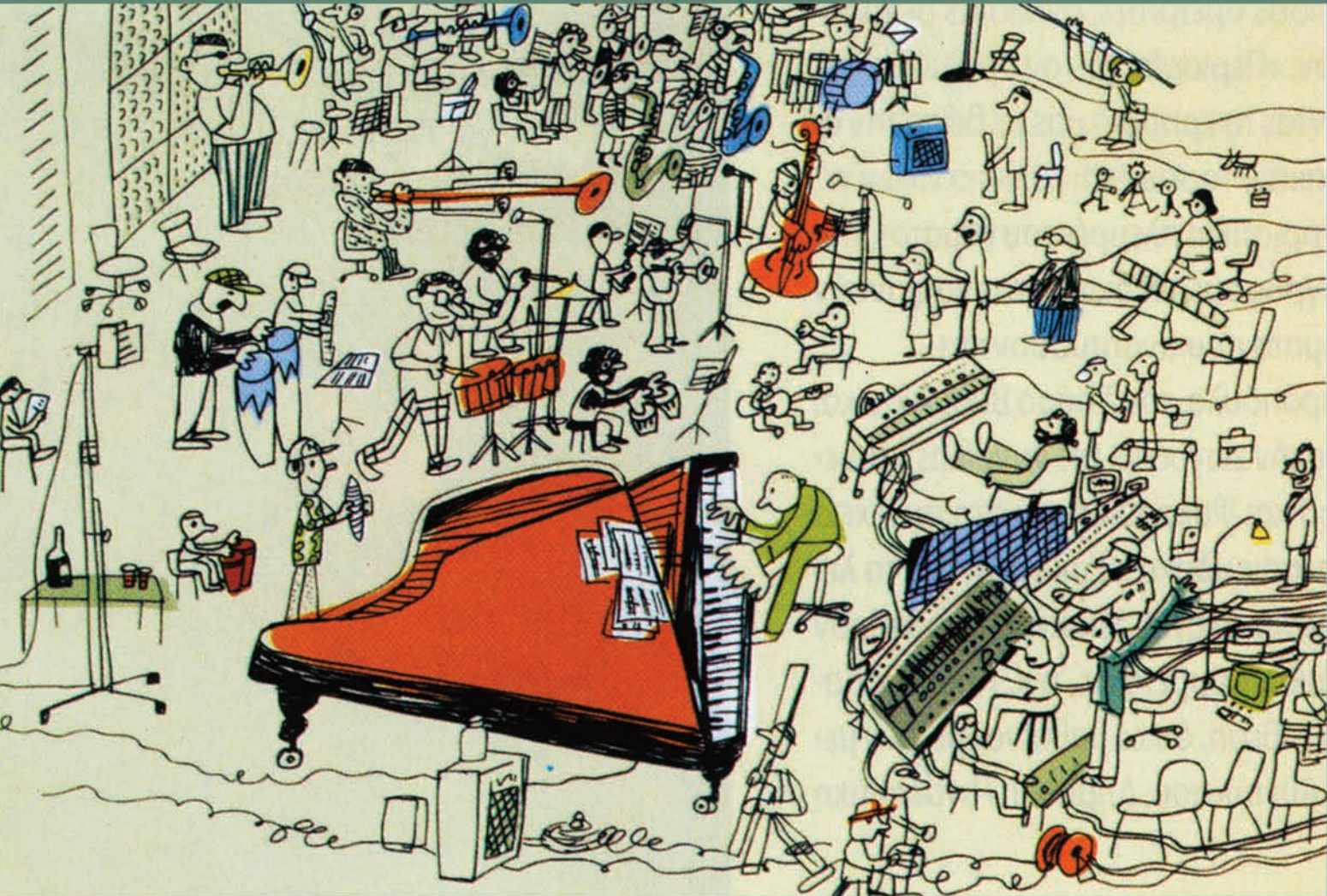

μουσικής

ΠΟΛΥ ΤΟΝΟ ✓

ΤΕΥΧΟΣ 62 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2014 0,01 € ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΟΥΡΓΩΝ ΚΩΔ.7016

Μουσικά Σύνολα:
θα ξαναπαίξουν;

Ιδιοκτήτης
ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΟΥΡΓΩΝ
Ελληνικό Τμήμα Διεθνούς Οργανισμού
Σύγχρονης Μουσικής (ISCM)
Βασ. Σοφίας & Κόκκαλη,
115 21 Αθήνα
τηλ./fax: 210 7256607

Συντακτική ομάδα
Εκδότης

Κωνσταντίνος Α. Λυγνός*
Συντονισμός ύλης
Μαρία-Χριστίνα Κριθαρα*
Φανή Κοσώνα*

Τεχνική επεξεργασία

Ελένη Σκάρκου*

Καλλιτεχνική επιμέλεια

Μαρία-Χριστίνα Κριθαρα*
Ελένη Σκάρκου*

Οικονομικά & επικοινωνία

Μαρία-Χριστίνα Κριθαρα*

Δημοσιογραφική έρευνα
& διανομή

Κωνσταντίνος Φλεριανός*

Μόνιμοι συνεργάτες

Άγγελος Γαβριήλ,
Γεωργία Καλοδίκη*,
Λεωνίδα Κανάρης*,
Άση Κονδυλίδου,
Μαϊκήνας,
Νίκος Ροδίτης,
Θωμάς Ταμβάκος*

Συνεργάτες τεύχους

Αρίων,
Αγγελική Κουφού,
Απόστολος Κώστιος,
Θεόδωρος Λώπης,
Αλέξιος Σαββίδης,
Σοφία Χαμάνδνε,

Εξώφυλλο

Ελένη Σκάρκου
Μαρία Χριστίνα Κριθαρα

Φωτογραφικό υλικό:

Αρχεία:

Εθνική Λυρική Σκηνή, Καμεράτα.
Χάρης Ακριβιάδης, Φανή Κοσώνα,
Αγγελική Κουφού, Ηλίας Σακκαλάκ.

Γλωσσική επιμέλεια

Φανή Κοσώνα*,
Μαρία-Χριστίνα Κριθαρα*

Μετάφραση κειμένων

Κωνσταντίνος Λυγνός,
Μαρία-Χριστίνα Κριθαρα

Συνδρομές - Διαφημίσεις

Χανιώτου 17, 154 52, Ψυχικό
Μ. Χ. Κριθαρα: 210 6713086

Εκτύπωση - Παραγωγή

ΦΩΤΟΛΙΟ & ΤΥΡΙΣΟΝ Α.Ε.
Δημαράκη 20, 11855 Αθήνα
τηλ. 210 3470808, email: totolio@tyricon.gr

(* μέλη της Ε.Ε.Μ.)

Η αναδημοσίευση κειμένων και υλικού επιτρέπεται μόνον κατόπιν άδειας της Συντακτικής Ομάδας ή του Δ.Σ. της Ε.Ε.Μ. Τα άρθρα του περιοδικού δεν εκφράζουν υποχρεωτικά τις απόψεις του Δ.Σ. της Ε.Ε.Μ.. Οι επιλογές του περιοδικού αποτελούν ευθύνη της Συντακτικής Ομάδας. Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν απόψεις των συντακτών μας.

ISSN 2241-0007

Σ' αυτό το τεύχος

4. +θεσις

5. Ημερολόγιο

7. Εκδηλώσεις Ε.Ε.Μ.

8. Εκδηλώσεις εξωτερικού

10. Ειδήσεις - Σχόλια

20. Μουσικό επετειολόγιο

21. Fritz Reiner

22. John Tavener

24. Μουσικό παρατηρητήριο

25. Διεθνείς Ημέρες

Σύγχρονης Μουσικής

28. Γιώργος Πέτρου

34. "Ερμηνεύω, άρα υπάρχω!"

36. Στις πηγές

38. Ηλεκτροακουστική μουσική

40. Ιστορία της jazz

42. Μουσικολογικά θέματα

44. Polytonon in English

46. Σεμινάρια - Διαγωνισμοί

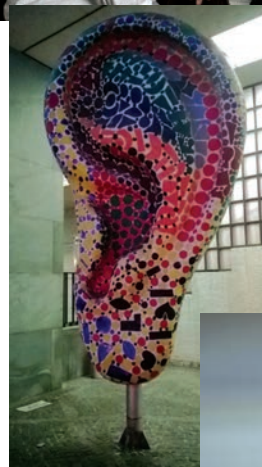
48. Ανακοινώσεις

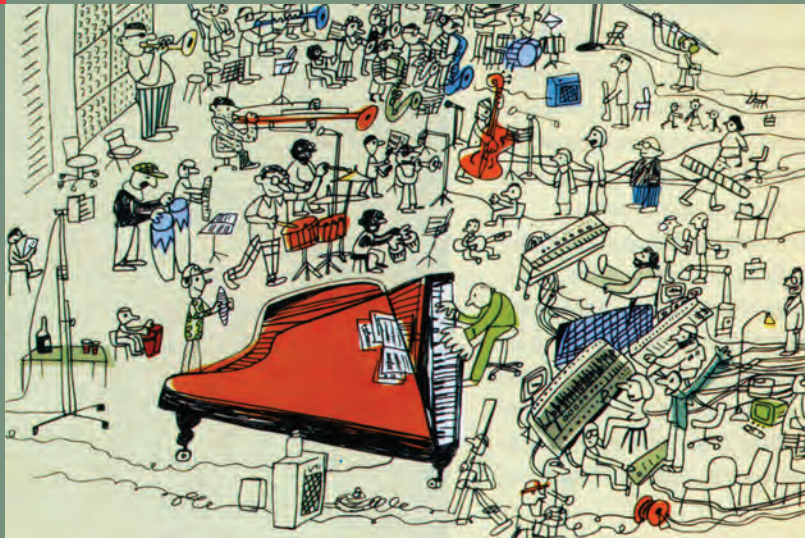
49. Επιστολές

50. Βιβλιοπαρουσίαση

52. Οπτικές Ακροάσεις

54. Τεχνογραφήματα

...αρχή καλός μας χρόνος;

Τουλάχιστον έτσι θέλουμε να ελπίζουμε!

Στον χρόνο που μόλις έφυγε χρεώνονται πολλά γεγονότα που σημάδεψαν τη μουσική ζωή της χώρας.

Τα καλά:

- Η επιτυχής ολοκλήρωση του κύκλου συναυλιών της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών, με αποκορύφωμα όλες τις ιδιαίτερα πετυ-

χημένες συναυλίες του τελευταίου διμήνου της χρονιάς.

- Ο νέος και ελπιδοφόρος αέρας που χαρακτήρισε όλες τις δράσεις της Εθνικής Λυρικής Σκηνής, καθ' όλη τη διάρκεια του περασμένου χρόνου.
- Η αξιοπρόσεκτη τάση αύξησης της προσέλευσης κοινού στις πολύ καλές συναυλίες των Κρατικών μας Ορχηστρών, των συναυλιών της Στέγης, του Μεγάρου ...και όχι μόνο.
- Η δημιουργία νέων αξιόλογων μουσικών συνόλων όπως ο «Κύκλος» ή η «Academica» για την οποία θα διαβάσετε και μέσα στο τεύχος.

Όμως όλα τα παραπάνω δύσκολα αντισταθμίζουν την απαράδεκτη - και εν μία νυκτί - κατάργηση των Μουσικών Συνόλων της ΕΡΤ, με όλες τις παράπλευρες συνέπειες στις οποίες έχουμε ήδη αναφερθεί σε προηγούμενα τεύχη. Το μόνο ίσως καλό που ξεπήδησε από αυτή την ιστορία, ήταν η απαράμιλλη αλληλεγγύη που έδειξαν όλοι - μα όλοι - οι μουσικοί προς τους συναδέλφους που εκείνες τις ημέρες δοκιμάστηκαν ιδιαίτερα...

Όμως τί γίνεται τώρα με τα Μουσικά Σύνολα;

Απ' ότι έχουμε πληροφορηθεί, τον τελευταίο μήνα αποφασίστηκαν τα παρακάτω, τα οποία και μεταφέρουμε εδώ με κάθε επιφύλαξη:

Στο οργανόγραμμα του νέου ραδιοτηλεοπτικού φορέα συμπεριλαμβάνεται προς το παρόν μικρή Συμφωνική Ορχήστρα με 70 μέλη. Αργότερα, προς την άνοιξη, τα Σύνολα θα συμπληρωθούν με επιπλέον 40 άτομα, εκ των οποίων οι 30 θα αποτελέσουν μία μικρή Χορωδία και οι 10 τη δεύτερη Ορχήστρα. Αν όντως γίνουν όλα αυτά, έχουμε κατ' αρχήν την επανασύσταση των παλαιών σχημάτων, έστω και με μειωμένη σύνθεση.

Γνωρίζουμε ότι ο μαέστρος Λουκάς Καρυτινός (μέλος του νέου Δ. Σ.), έχει αναλάβει προσωπικά το θέμα προσπαθώντας με όλες του τις δυνάμεις και όση πειθώ διαθέτει, να εξηγήσει στους πολιτικά υπεύθυνους ότι:

- Στην ιδιαίτερα δύσκολη φάση που περνάμε ως χώρα, είναι προτιμότερο να επενδύσουμε στη Μουσική και τον Πολιτισμό, παρά σε περισσότερες αναμεταδόσεις ποδοσφαιρικών αγώνων.
- Μία ορχήστρα μπορεί να διαλυθεί αμέσως, αλλά χτίζεται και κατακτά ποιότητα σιγά - σιγά.
- Όλες οι ευρωπαϊκές ραδιοφωνίες διαθέτουν συμφωνικές ορχήστρες, κάποιες μάλιστα από αυτές (όπως του BBC), είναι εξαιρετικού επιπέδου.
- Η χώρα διαθέτει πολλούς και καλούς μουσικούς, ικανούς να επανδρώσουν αξιόλογα σύνολα.

Η Ένωση Ελλήνων Μουσουργών και το ΠΟΛΥΤΟΝΟν, όχι μόνο προσυπογράφουν τα παραπάνω, αλλά προτίθενται και να συμβάλλουν στην όλη προσπάθεια με όποιον τρόπο τους ζητηθεί.

Ως συνθέτες αλλά και πολίτες, ευχόμαστε το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα για το μουσικό μας μέλλον.

Η Συντακτική Ομάδα

Μη πυροβολείτε τη Συντακτική!

Αγαπητοί φίλοι και συναδέλφους σας ευχόμαστε καλή χρονιά.

Μετά την πρόσφατη γιορτή για τη δεκαετή κυκλοφορία του περιοδικού, θέλουμε πρώτα να σας ευχαριστήσουμε για την υποστήριξη που μας χαρίσατε όλα αυτά τα χρόνια. Ένας νέος χρόνος εγκαινιάζει πολλές φορές νέες πρακτικές και συνήθειες (ή τουλάχιστον έτσι ευχόμαστε οι περισσότεροι...). Σε αυτό το πλαίσιο, θα θέλαμε να επισημάνουμε ορισμένα θέματα που πιστεύουμε ότι θα συμβάλλουν σε μια καλύτερη σχέση ανάμεσα στη συντακτική ομάδα και σε όλους τους αποδέκτες του περιοδικού.

Για μια ακόμα φορά υπενθυμίζουμε ότι **δεν είμαστε δημοσιογράφοι, αλλά μουσικοί**. Αυτό ακόμα και εμείς οι ίδιοι πολλές φορές το ...ξεχνάμε! Σημαίνει όμως ότι δεν υπάρχει καμία υποστηρικτική ομάδα για έρευνα σε θέματα επικαιρότητας, προγραμμάτων και εκδηλώσεων. Αντίθετα, εμείς οι ίδιοι προσπαθούμε με πολύ κόπο, να εντάξουμε τη δουλειά που

χρειάζεται το περιοδικό, στην ήδη βεβαρυμένη καθημερινότητά μας.

Θέλουμε να επαναλάβουμε για άλλη μια φορά προς όλους τους φορείς που με οποιονδήποτε τρόπο συνδέονται με τη μουσική, αλλά και τους συναδέλφους Δημοτικών και άλλων Ωδείων: αν εσείς δεν μας ενημερώνετε **έγκαιρα** για τις δράσεις σας, είναι εντελώς αδύνατον να τις βρούμε εμείς. Το παραπάνω ισχύει τόσο για τους πολιτιστικούς οργανισμούς, όσο και για όλους τους συναδέλφους ξεχωριστά, γιατί έχουμε διαπιστώσει ότι πολλές φορές τα δελτία τύπου δεν έρχονται πάντα στην ώρα τους, ή (και) μπορεί κατά λάθος να μπουν σε άλλο φάκελο από αυτόν που πρέπει.

Επίσης θα θέλαμε να απευθύνετε τα (δίκαια ή άδικα) παράπονά σας σε εμάς, τη Συντακτική Ομάδα του περιοδικού, που είναι και αρμόδια και όχι στον Πρόεδρο της Ένωσης Μουσουργών. Είναι άδικο να θεωρείτε υπεύθυνο για οποιαδήποτε δική μας παράλειψη ή λάθος έναν άνθρωπο που συνεχίζει να προσφέρει με όλες του τις δυνάμεις στον χώρο μας. Επιπλέον, δημιουργούνται από κωμικές έως καταστροφικές παρεξηγήσεις, οι οποίες κάποια στιγμή μπορεί να έχουν ως αποτέλεσμα ακόμα και τη διακοπή της έκδοσης...

Είναι πολύ λυπηρό μέσα σε αυτό το εντελώς απαξιωτικό κλίμα που υπάρχει για την Τέχνη μας να έχουμε επιπλέον να αντιμετωπίσουμε και μερικές (ελάχιστες είναι αλήθεια) άστοχες πρακτικές ανθρώπων που θεωρούμε συναδέλφους και φίλους.

Δημοσιεύουμε λοιπόν για άλλη μία φορά τους υπεύθυνους του περιοδικού:

Κωνσταντίνος Λυγνός, Μαρία Χριστίνα Κριθαρά, Φανή Κοσώνα, υπεύθυνοι ύλης.

Ελένη Σκάρκου, υπεύθυνη Τεχνογραφημάτων (οτιδήποτε έχει σχέση με τη μουσική τεχνολογία) και υπεύθυνη για το στήσιμο του περιοδικού.

Κωνσταντίνος Φλεριανός, υπεύθυνος στήλης σεμιναρίων, διαγωνισμών, εργαστηρίων, κτλ.

Νίκος Ροδίτης, υπεύθυνος Ημερολογίου (δηλαδή συναυλιών).

Γεωργία Καλοδίκη, υπεύθυνη των εκδηλώσεων εξωτερικού.

Λεωνίδα Κανάρης, υπεύθυνος βιβλιοπαρουσιάσεων.

Άση Κονδυλίδου, υπεύθυνη Οπτικών Ακροάσεων (δηλαδή cd).

Για τυχόν αλλαγές στη διεύθυνσή σας, σας παρακαλούμε να ενημερώνετε τη Μαρία Χριστίνα Κριθαρά και τον Κωνσταντίνο Φλεριανό.

Τέλος, να σας υπενθυμίσουμε ότι **εξακολουθούμε να ζητάμε συνεργάτες για βοήθεια στη σύνταξη του περιοδικού**. Υπάρχουν άνθρωποι που ήδη έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον αλλά επειδή οι καιροί συνεχίζουν να είναι πολύ δύσκολοι, προτιμάμε να έχουμε περίσσειμα βοήθειας....

Λυρική Σκηνή: Με το Βλέμμα σταθερά στο μέλλον

Στις 13 Οκτωβρίου, το ραδιόφωνο BBC 4 μετέδωσε εκτενές ρεπορτάζ για την Εθνική Λυρική Σκηνή με τίτλο «Από την τραγωδία στον θρίαμβο», παρουσιάζοντας την πορεία του οργανισμού τα τελευταία χρόνια και διαπιστώνοντας με αρκετή έκπληξη ότι στην Ελλάδα της κρίσης υπάρχει ένας φορέας που ενάντια στο κλίμα των καιρών και αντιμετωπίζοντας μύριες δυσκολίες, καταφέρνει να σταθεί στα πόδια του, να αντιστρέψει τις αρνητικές προοπτικές και να παράξει αξιόλογο έργο. Στο δίμηνο που πέρασε, η Λυρική, με αλληπάλληλες συνεντεύξεις και δελτία τύπου, μας κράτησε ενημερωμένους τόσο για τις πολλές τρέχουσες δραστηριότητές της, όσο και για τον εξελισσόμενο μελλοντικό προγραμματισμό και τα σχέδιά της.

Στις 26 Νοεμβρίου, στο κτήριο της Εθνικής Βιβλιοθήκης, παρουσιάστηκε το «Ταξίδι προς το Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος». Πρόκειται για ένα μεγάλο φάσμα από διαφορετικές καλλιτεχνικές και εκπαιδευτικές δράσεις που έχουν ως βασικό στόχο τη γνωριμία του ευρέος κοινού, και κυρίως της νέας γενιάς, με τη φιλοσοφία του Ιδρύ-

John Tavener

(28 - 1 - 1944, 12 - 11 - 2013)

«Όμορφο είναι, αλλά είναι Τέχνη;»

Για τον John Tavener, η κακή υγεία υπήρξε ένα πρόβλημα που τον βασάνισε σε όλη σχεδόν τη διάρκεια της ζωής του. Στην τελευταία συνέντευξή του, που παραχώρησε στην βρετανική Daily Telegraph και δημοσιεύτηκε μετά το θάνατό του, περιγράφει πώς ο γιατρός του τον προειδοποιεί ότι μπορεί να πεθάνει ανά πάσα στιγμή. Ο ίδιος μοιάζει απόλυτα συμφιλιωμένος με αυτή την προοπτική. Άλλωστε πρόκειται για κάποιον που «ξεγέλασε τον θάνατο αρκετές φορές».

Τα πρώτα προβλήματα με την καρδιά του παρουσιάστηκαν γύρω στο '70, όταν ήταν 30 χρονών. Σε ηλικία 40 ετών αναγκάστηκε να κάνει εγχείρηση, ενώ υπέστη αρκετές καρδιακές προσβολές και χρειάστηκε να υποβληθεί σε χειρουργική επέμβαση για την αφαίρεση όγκου. Κυριότερη αιτία όλων αυτών των προβλημάτων ήταν ότι έπασχε από σύνδρομο Marfan. Το τελευταίο σοβαρό επεισόδιο συνέβη το 2007, όταν έχασε τις αισθήσεις του, υποβλήθηκε σε εγχείρηση και έμεινε σε κωματώδη κατάσταση για πολλές εβδομάδες.

Το κατά πόσο οι προσωπικές αυτές καταστάσεις επηρέασαν τη δημιουργική του πορεία και συνέτειναν στο να ασπαστεί την Ορθοδοξία, προς το παρόν μένει αναπάντητο. Πάντως, ακόμα και πριν από αυτή τη μεταστροφή, τα τρία πρώιμα μεγάλης διάρκειας έργα του έχουν θρησκευτικές αναφορές. Γεγονός είναι επίσης ότι η επιτυχία τον συνάντησε αρκετά νωρίς.

Το 1968, σε ηλικία 24 ετών η δραματική του καντάτα *The Whale*, βασισμένη - αρκετά χαλαρά - στη βιβλική ιστορία του Ιωνά και του κήτους, παρουσιάστηκε στο καλοκαιρινό φεστιβάλ Proms, στην πρώτη συναυλία της London Sinfonietta (του σχήματος που έμελλε σύντομα να καταξιωθεί ως το βασικό της βρετανικής νέας μουσικής). Γραμμένο για μικρή ορχήστρα, τραγουδιστές, χορωδία, παιδική χορωδία, keyboards και ηλεκτρονικά, το οκταμερές αυτό έργο χρησιμοποιεί αρκετές από τις αναμενόμενες για την εποχή σύγχρονες τεχνικές, τις οποίες όμως αναμιγνύει με στοιχεία pop και jazz, ρίχνοντας με αυτό τον τρόπο συνεισφέροντας προς ένα ευρύτερο κοινό. Το έργο σημείωσε αμέσως επιτυχία ενώ ανάμεσα σ' αυτούς που άρεσε ήταν και ο John Lennon. Έτσι η ηχογράφηση του κυκλοφόρησε από την Apple, κάτι που επίσης έγινε δύο χρόνια

4 - 14 Νοεμβρίου 2013

**ISCM
WORLD
NEW
MUSIC
DAYS
2013**
KOŠICE/BRATISLAVA/VIEĽNĀ

Οι «Ημέρες Σύγχρονης Μουσικής» (World New Music Days) είναι η ετήσια διοργάνωση της Διεθνούς Εταιρείας Σύγχρονης Μουσικής (International Society for Contemporary Music), ενός οργανισμού που ιδρύθηκε το 1922 στο Salzburg και αριθμεί σήμερα 60 μέλη - τμήματα σε όλο τον κόσμο. Η Ένωση Ελλήνων Μουσουργών είναι μέλος της ISCM από το 1964, μεριμνώντας για τη διεθνή εκπροσώπηση και την προώθηση της ελληνικής σύγχρονης μουσικής.

Συνήθως οι «Ημέρες Σύγχρονης Μουσικής» διοργανώνονται από μία χώρα - μέλος. Η φετινή διοργάνωση ωστόσο πρωτοτύπησε σε αυτό, καθώς είχε αναληφθεί από δύο χώρες - μέλη της ISCM, που ήρθαν σε συνεργασία και μοιράστηκαν τις οργανωτικές ευθύνες και τις εκδηλώσεις: τη Σλοβακία και την Αυστρία. Έτσι, οι «Ημέρες» ξεκίνησαν στο Κόζιτσε της Σλοβακίας, συνεχίστηκαν στη Μπρατισλάβα (Σλοβακία) και κατέληξαν στη Βιέννη (Αυστρία).

Η ιδέα της συνεργασίας προέκυψε σε μεγάλο βαθμό λόγω της μικρής απόστασης μεταξύ της Μπρατισλάβα και της Βιέννης και έφερε σε στενή επαφή τα δύο αυτά μέλη της ISCM, γεγονός που, καθ' ομολογία και των ίδιων των διοργανωτών, άφησε μια πολύ θετική εμπειρία και μια παρακαταθήκη καλών και φιλικών σχέσεων μεταξύ τους, με θετικές προοπτικές και για μελλοντικές ανταλλαγές.

Στο πλαίσιο των «Ημερών», οι δύο συνεργαζόμενοι διοργανωτές έθεσαν ήδη τις βάσεις για περαιτέρω μεταξύ τους καλλιτεχνικές ανταλλαγές, καθώς σε αρκετές περιπτώσεις φιλοξένησαν σύνολα της άλλης χώρας σε συναυλίες που διοργανώθηκαν στη δική τους. Τέτοια παραδείγματα είναι το Αυστριακό Σύνολο Σύγχρονης Μουσικής που εμφανίστηκε στη Μπρατισλάβα και το φωνητικό σύνολο Camerata Silesia Katowice που εμφανίστηκε στη Βιέννη.

Στο ίδιο πλαίσιο εντάσσεται κατά κάποιον τρόπο και η συναυλία του European Bridges Ensemble, ενός σχήματος που ειδικεύεται στις διαδικτυακές και πολυμεσικές συναυλίες - παραστάσεις (multimedia) performances. Το E.B.E. είναι ένα Laptop Ensemble που αποτελείται από επτά μέ-

λη. Στη συγκεκριμένη παράσταση, τέσσερα από τα μέλη του βρίσκονταν στη Μπρατισλάβα και τα υπόλοιπα τρία βρίσκονταν στη Βιέννη. Τα επτά άτομα έπαιζαν ταυτόχρονα από τις δύο πόλεις, σε διάδραση μεταξύ τους. Ήταν δηλαδή διασυνδεδεμένα μέσω διαδικτύου και μέσω ενός ειδικού λογισμικού για διαδραστικές παραστάσεις σε δίκτυο. Το συνολικό αποτέλεσμα των - οπτικών (βίντεο) και ηχητικών (audio) - δράσεων το παρακολουθούσε ταυτόχρονα ένα κοινό στη Μπρατισλάβα και ένα άλλο στη Βιέννη.

1ο μέρος: Κόζιτσε - Μπρατισλάβα (Σλοβακία).

Το πρώτο μέρος του φεστιβάλ στη Σλοβακία συμπεριέλαβε πολυάριθμα έργα συνθετών από μια πλειάδα χωρών. Μεταξύ αυτών μάλιστα υπήρχαν και αρκετά έργα ιδιαίτερα καταξιωμένων συνθετών, αλλά και πολλών διαφορετικών αισθητικών τάσεων, παλαιότερων και νεώτερων.

Συγκεκριμένα, στο Κόζιτσε παρουσιάστηκαν: το κουαρτέτο εγχόρδων op. 28 του A. Webern από το Fama Quartet, το *Kya* του G. Scelsi από το THReNSeMBLe, τα 3 *Stücke für 2 Klaviere* του G. Ligeti από τους N. & M. Skuta, το *Workers Union* του L. Andriessen από τους Veni Akademie, το *Music of Changes* του John Cage από τον Daan Vandewalle και η *Ιεροτελεστία της Άνοιξης* του I. Stravinsky από την Κρατική Φιλαρμονική Ορχήστρα της Σλοβακίας.

Στη Μπρατισλάβα παρουσιάστηκαν οι *Atmosphères* του G. Ligeti από τη Συμφωνική Ορχήστρα της Ραδιοφωνίας της Σλοβακίας, καθώς και το έργο *Aile du Songe - Κονσέρτο για φλάουτο και ορχήστρα*, της Φιλανδής K. Saariaho, από τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Σλοβακίας. Η K. Saariaho παρέστη αυτοπροσώπως σε εκδήλωση και σε workshop που διοργανώθηκε στις 10 Νοεμβρίου στη Μπρατισλάβα. Επίσης συμμετείχε συνθέτοντας τη μουσική στην οπτική και ηχητική εγκατάσταση Nox Borealis, συνεργαζόμενη με τον Jean - Baptiste Barrière, στον οποίο ανήκε και η ιδέα για την εγκατάσταση αυτή.

Γιώργος Πέτρου

&

Καμεράτα

Μια συλλογική ελληνική επιτυχία

Λίγες μέρες πριν τη συζήτησή μας με τον Γιώργο Πέτρου, κυκλοφόρησε στα ελληνικά MME η είδηση μίας ακόμα βράβευσης: η ηχογράφηση της όπερας Alessandro του G. F. Handel, υπό τη διεύθυνσή του και με την Καμεράτα σε όργανα εποχής, από το μουσικό κανάλι Mezzo.

Η παραγωγή που πραγματοποιήθηκε χάρη και στην υποστήριξη του Συλλόγου των Φίλων της Μουσικής, κυκλοφορεί από την εταιρία DECCA και έχει ήδη αποσπάσει τις διακρίσεις CHOC de Classica, το χριστουγεννιάτικο CD του μήνα του BBC για το 2012, καθώς και το γαλλικό βραβείο Diapason d' Or.

Η βράβευση του Mezzo είναι αποτέλεσμα ψηφοφορίας των ακροατών του απ' όλο τον κόσμο, οι οποίοι ανέδειξαν τον Alessandro πρώτο με ποσοστό 25.6%, έχοντας να επιλέξουν ανάμεσα σε παραγωγές της Σκάλας του Μιλάνου, του Θεάτρου Μαρίνσκι, του Θεάτρου της Βερόνα, της Όπερας του Μονάχου και πολλών άλλων διεθνών τρανταχτών ονομάτων.

«Μια συλλογική ελληνική επιτυχία που δίνει μια απάντηση σε όλους αυτούς που ισχυρίζονται πως ο πολιτισμός δεν είναι απαραίτητος σε περιόδους κρίσης», δήλωσε ο Γιώργος Πέτρου.

Εμείς θα προσθέσουμε μόνο ότι για μία ακόμη φορά επιβεβαιώνεται αυτό που συνεχώς υποστηρίζουμε από αυτές τις σελίδες: τις τεράστιες δυνατότητες που έχει ο μουσικός χώρος της Ελλάδας!

Στις πηγές

Η δημοσίευση μουσικών πηγών, συνοδευόμενη από υπομνηματισμό, δηλαδή πραγματολογικά και ερμηνευτικά σχόλια, δεν έχει έως σήμερα υπηρετηθεί ιδιαίτερα από τους έλληνες μουσικολόγους, παρά μόνον έμμεσα, δηλαδή μέσω των υποσημειώσεων των κειμένων τους. Με τη σειρά που αρχίζουμε σε αυτό το τεύχος, ο καθηγητής μουσικολογίας Απόστολος Κώστιος επιχειρεί να κάνει γνωστά ορισμένα τεκμήρια της ελληνικής μουσικής, επιλέγοντας από το πλούσιο υλικό του προσωπικού του αρχείου και προσθέτοντας σύντομα σχόλια.

Πιστεύουμε ότι με αυτό τον τρόπο προσφέρεται ένα επιπλέον εργαλείο στους μελετητές αλλά και στους φιλόμους, ενώ ταυτόχρονα δίνεται μια άλλη διάσταση στη χρησιμότητα των ιδιωτικών αρχείων, πέραν εκείνης της αποκλειστικής τους χρήσης από τους κατόχους τους.

Η Συντακτική Ομάδα

Ο κριτικός Μανώλης Καλομοίρης & η 9η Συμφωνία του Μπετόβεν

Την Δευτέρα, 24 Αυγούστου 1953, ⁽¹⁾ δόθηκε στο Ηρώδειο η τελευταία για την περίοδο εκείνη συναυλία της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών, με τη σύμπραξη της Χορωδίας Αθηνών και επικεφαλής τον Φιλοκλήτη Οικονομίδα. Στο πρόγραμμα, η Εισαγωγή Λεονώρα αρ. 3 και η Ενάτη Συμφωνία του Μπετόβεν με σολίστ τους Μιρέιγ Φλερύ (σοπράνο), Αντώνιο Δελένδα (τενόρο), Λουκία Χέβα (μεσόφωνο) και Νίκο Ζαχαρίου (βαθύφωνο).

Θέλω να παρατηρήσω ότι πιο σημαντική από τη λίγο ως πολύ στερεότυπη κριτική του Καλομοίρη (μουσικοκριτικού της εφημερίδας Έθνος), τόσο για την εν λόγω παρουσίαση του έργου όσο και για τις προηγούμενες, είναι η σύγκριση ανάμεσα στο σχόλιο που κάνει ο συνθέτης - κριτικός για το έργο καθαυτό, με το αντίστοιχο προγενέστερης εκτέλεσης (8 & 10 Σεπτεμβρίου 1947), με τους ίδιους συντελεστές ⁽²⁾.

Η σύγκριση αυτή είναι εξαιρετικά ενδιαφέρουσα για τους μελετητές του καλομοιρικού έργου και ιδιαίτερα της σχέσης λόγου και μουσικής μέσα σε αυτό, δεδομένου ότι, στο σύνολο σχεδόν των συνθέσεων του «Πρωτομάστορα», ο λόγος είναι παρών με όλους τους δυνατούς τρόπους συγκατοίκησης με τη μουσική και η συμβίωση αυτή τον απασχόλησε σε όλη τη διάρκεια της δημιουργικής του πορείας. «Ο Συνθέτης, προσπαθώντας να αδερφώσει την Ποίηση με τη Μουσική, νιώθει τον εαυτό του τότε σαν Ποιητή και τότε σα Μουσικό».⁽³⁾

Απόσπασμα από το κριτικό σημείωμα για την παρουσίαση του 1947:

Ακούγοντας [...] το αληθινά τιτάνιο και μοναδικό αυτό έργο, σκεπτόμουν πως ίσως ο Μπετόβεν, εισάγοντας τη φωνή μέσα στο οργανικό σύνολο της συμφωνικής μουσικής, [...] έδειχνε στους μεταγενέστερους πως το στάδιο της καθαρής συμφωνικής μουσικής των κλασικών και του ίδιου, ύστερα από τις οκτώ προηγούμενες Συμφωνίες του, είχε πια τερματισθή και πως η «καθαρή» Μουσική, για να εξελιχθή και να δώσει κάτι καινούργιο, χρειαζότανε τη βοήθεια της μεγάλης της αδελφής, της Ποιήσεως, όπως γινότανε στους παλιούς καιρούς στην Αρχαία Ελλάδα.

Χωρίς την Ενάτη Συμφωνία ίσως να μην υπήρχεν ο Μπερλιόζ, ο Βάγκνερ, ίσως και οι νεώτεροι Γάλλοι, όπως ο Ντεμπυσσύ κι ο Ραβέλ. ⁽⁴⁾

Απόσπασμα από το κριτικό σημείωμα για την παρουσίαση του 1953:

Το μοναδικό αυτό αριστούργημα, που στο γ' μέρος του φτάνει στο αποκορύφωμα από ό,τι μπορούσε να εκφράση η οργανική Μουσική, θα ήτανε μοιραίο να μείνη χωρίς συνέχεια, χωρίς τέλος, όπως για τους ίδιους ίσως λόγους έμεινε η μισοτελειωμένη συμφωνία του Σούμπερτ, γιατί μόνο με τα οργανικά σύνολα θα ήτανε αδύνατο να ξεπεραστή το θείο τραγούδι του αγγελικού αυτού τρίτου μέρους. Και τότε ο Μπετόβεν βρήκε τα φτερά, που θα την ανέβαζαν σε νέες, απάτητες, κορυφές της Τέχνης. Τα βρήκε στο «λόγο» και στο χάρμα της ανθρώπινης φωνής. Και μας έδωσε τον «Ύμνο της χαράς» επάνω στα λόγια του Σίλλερ!

Έως εδώ, ο Καλομοίρης παραμένει στην παλαιότερη πεποίθησή του, αυτή που διατυπώνει το 1947: η λύση δεν

για τη διδασκαλία

Στις 22 και 23 Νοεμβρίου 2013, στο πλαίσιο του 20ού φεστιβάλ Espace du Son, που έγινε στις Βρυξέλλες, πραγματοποιήθηκε και ένα διήμερο συνέδριο με θέμα τη διδασκαλία της ηλεκτροακουστικής μουσικής. Μία ευχάριστη έκπληξη που προέκυψε από τις ανακοινώσεις του διημέρου, ήταν η εστίαση πολλών συνέδρων στην διδασκαλία της ηλεκτροακουστικής μουσικής στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Έτσι ακούσαμε ότι τα τελευταία χρόνια, δάσκαλοι από χώρες της αμερικάνικης ηπείρου και της Ευρώπης, με τη συνεργασία πανεπιστημίων και ερευνητικών ιδρυμάτων, έχουν ξεκινήσει την επεξεργασία μεθοδολογιών που θα επιτρέπουν σε μικρά παιδιά την κατανόηση της ηλεκτροακουστικής μουσικής και τη σύνθεση μικρών έργων με τη χρήση τεχνολογίας.

Οι μεθοδολογίες αυτές βασίζονται κυρίως σε δύο πυλώνες: στη θεωρία του Pierre Schaeffer όπως αυτή εκφράστηκε στο έργο του *Traité des Objets Musicaux* (αλλά και στα μετέπειτα επεξηγηματικά και συμπληρωματικά έργα

των Michel Chion και Denis Smalley) ⁽¹⁾ και στην πρακτική προσέγγιση της ακουστικής οικολογίας και των ηχοτοπιών του Murray Schafer. Οι δύο αυτοί πυλώνες μπορούν να αποτελέσουν τη βάση για τη διαμόρφωση κριτηρίων με τα οποία οι μαθητές θα κατανοούν και θα περιγράφουν τα ηχητικά φαινόμενα και τις μουσικές τους εφαρμογές, σχεδιάζοντας παράλληλα ομαδικά παιχνίδια με τους δασκάλους τους με τελικό σκοπό τον μουσικό αυτοσχεδιασμό και τη σύνθεση έργων.

Όλοι γνωρίζουμε πως η ψηφιακή τεχνολογία δεν αποτέλεσε ποτέ πρόβλημα για τα παιδιά. Η αφομοίωσή της από αυτά είναι άμεση και τάχιστη. Το ζητούμενο λοιπόν σε μια τάξη με μικρούς μαθητές, παραμένει η εκμάθηση μιας κοινής γλώσσας, όχι για να διαβάσουμε τη μουσική, αλλά για να την αναζητήσουμε, να την περιγράψουμε, να την κατανοήσουμε και στο τέλος, να τη δημιουργήσουμε. Ας μην ξεχνάμε ότι η ηχητική αντίληψη συμβάλλει τα μέγιστα στην κατανόηση του περιβάλλοντος ενός παιδιού και ότι η κατανόηση της μουσικής αποτελεί μέρος της ηχητικής αντίληψης. Με αυτό το σκεπτικό, το επιθυμητό είναι να δημιουργηθούν εκείνες οι διδακτικές μεθοδολογίες που θα βοηθήσουν τα μικρά παιδιά να κατανοούν αρχικά τον ηχητικό κόσμο και δευτερευόντως τη μουσική. Να αντλούν πληροφορίες από τους ήχους και να αντιλαμβάνονται τις

σαν επίλογος

τελευταίο μέρος

Φτάνοντας στο τέλος της ιστορίας μας, πιστεύω πως θα ήταν σκόπιμο να παραθέσω μερικές ενδιαφέρουσες απόψεις για το τι είναι τελικά η jazz. Ωστόσο για να γίνει κάτι τέτοιο με κάποια, έστω στοιχειώδη, πληρότητα, θα χρειαζόταν μία νέα σειρά άρθρων, κάτι που σίγουρα θα ξεπερνούσε κατά πολύ τον σκοπό αυτού του κειμένου. Ας σταθούμε λοιπόν ενδεικτικά σε δύο εκ διαμέτρου αντίθετες απόψεις.

Μεγάλο ενδιαφέρον παρουσιάζει η σφοδρότητα με την οποία της επιτίθεται ένας από τους σημαντικότερους διανοητές του εικοστού αιώνα, ο Γερμανοεβραίος φιλόσοφος κοινωνιολόγος και μουσικός Τσοντόρ Αντόρνο (Theodor W. Adorno 11/9/1903 - 6/8/1969).

Σε ένα πολύ γνωστό δοκίμιο του 1953, χαρακτηρίζει τη jazz τόσο από μελωδική και αρμονική άποψη, όσο και από μετρική, «απλώς στοιχειώδη» και «μια σειρά από διαρκώς επαναλαμβανόμενες φόρμουλες». Έχοντας ήδη κατατάξει τη jazz στο χώρο της εμπορικής μουσικής, άρα της επιφανειακής μόδας, μας λέει ότι όπως συμβαίνει με τις περισσότερες μόδες, δεν υπάρχει δημιουργία, μονάχα «σόου».

Προχωρώντας σε πιο μουσικολογική - αισθητική αξιολόγηση θεωρεί ότι, «δεν έχουμε πρωτότυπες τζαζ συνθέσεις αλλά επανεκδόσεις των φοβερά κακόγουστων προϊόντων της μουσικής βιομηχανίας. Οι συγκοπές του ρυθμού και ο υποτιθέμενος αυτοσχεδιασμός είναι περιττά ξόμπλια. Δεν κάνουν τίποτα περισσότερο από το να επιβεβαιώνουν την ακαμψία του συνόλου και να ενδυναμώνουν εντέλει την αυταρχική μονολιθικότητα του ρυθμού, που δεν είναι τυχαίο ότι κατάγεται από στρατιωτικά εμβλήματα.»⁽¹⁾

Ο συγκοπτόμενος ρυθμός της τζαζ μας φέρνει στον νο

το παραπάτημα ενός κλόουν. Εκείνο που εικονίζεται εδώ είναι οι γελοίες εκφραστικές ανάγκες ενός αδύναμου υποκειμένου, ενός υποκειμένου που η καταπιεσμένη του εξέγερση γίνεται μια αδέξια και ηλίθια παντομίμα μέχρι να ενσωματωθεί εξ ολοκλήρου σε μια ασφυκτικά μηχανική (και ολοκληρωτική) τάξη πραγμάτων. Το αδέξιο παραπάτημα επανεπεντάσσεται στο στρατιωτικό βηματισμό. Η απάρνηση της αυθεντικής έκφρασης θυμίζει τον ζήλο με τον οποίο ο σύγχρονος θετικισμός, ναρκωμένος μέσα στη μέθη μιας εξαιρετικά αμφίβολης αποτελεσματικότητας, κόβει τους δεσμούς του με τη φιλοσοφική παράδοση. Το ψυχολογικό νόημα αυτής της στάσης είναι η αποδοχή του ευνουχισμού. «Παράτα το ανδρισμό σου, ευνουχίσου», είναι το μήνυμα «και θα γίνεις δεκτός σε μια αδελφότητα που μοιράζεται μαζι σου το μυστήριο της ανικανότητας». Το μυστικό αυτής της κουλτούρας είναι, εντέλει, η απόλυτη υποταγή στην αρχή της πραγματικότητας και στην κατεστημένη φορά των πραγμάτων» (περιοδικό Ήχος, τεύχος 206 - 207, Μάιος, Ιούνιος του 1999).

Σε αντίθεση με τις ομολογουμένως ακραίες θέσεις του Αντόρνο, ένας άλλος μεγάλος του εικοστού αιώνα, ο Αμερικανοεβραίος μάεστρος και συνθέτης Λέοναρντ Μπερνστάιν (Leonard Bernstein 25/8/1918 - 14/10/1990) μας λέει τα εξής:

«Μου αρέσει η τζαζ γιατί είναι ένας πρωτότυπος τρόπος έκφρασης συναισθημάτων, επειδή δεν είναι ποτέ τελείως μεγαλοχολική ή τελείως χαρούμενη. Ακόμα και τα μπλουζ έχουν μια ζωντάνια και μια σκληράδα που δεν τα αφήνουν ποτέ να γίνουν γλυκανάλατα, όσο κι αν στάζουν παράπονα τα λόγια τους. Από την άλλη μεριά, η πιο χαρούμενη και

polytonon

Nr 62 January - February 2014

Owner

GREEK COMPOSERS' UNION
Greek Section of the International Society
for Contemporary Music (ISCM)
Vassilissis Sofias Av. & Kokkali Str.
115 21 Athens
tel. / fax: 210 7256607

Editorial Board Publisher

Constantine A. Lignos*

Editor in chief

Maria Christina Krithara*

Fani Kossona*

Technical support

Helen Skarkou*

Layout

Maria Christina Krithara*

& Helen Skarkou*

Subscriptions & contact

Maria Christina Krithara*

Research & Distribution

Constantine Flerianos*

Regular contributors

Angelos Gavriil,

Georgia Kalodiki*

Leonidas Kanaris*

Assi Kondilidou

Mecaenas

Nickolas Roditis

Thomas Tamvakos*

Contributors in this issue

Arion

Sofia Hamandne

Apostolos Kostios

Angeliki Koufou

Theodore Lotis

Alexios Savvides

Front page:

Helen Skarkou

Maria - Christina Krithara

Photographic material:

Archives of:

Greek National Opera,

Camerata.

Hariw Akriviadis,

Fani Kossona,

Angeliki Koufou,

Ilias Sakkalak

Proof reading

Fani Kossona

Maria Christina Krithara

Translations

Maria Christina Krithara

Constantine Lignos

Subscriptions & Advertisements:

17 Chaniotou Str, 154 52, Psychiko

M. Chr. Krithara: 210 6713086

Printing & Production

FOTOLIO & TYPICON S. A.

20 Dimaraki Str, 11855 Athens

Tel. + +210 3470808, email: fotolio@typicon.gr

(* members of the Greek Composers Union)

In this issue

4. Editorial (+thesis)

5. Diary of events

7. Concerts of the G.C.U.

8. Concerts Abroad

10. News and Comments

20. Composers' Anniversaries

21. Fritz Reiner

22. John Tavener

24. Cultural Watch

25. ICSM 2013

28. George Petrou

34. "I Perform Therefore I Am"

36. Back to the Sources

38. Electroacoustic Music

40. History of Jazz

42. Talking about the Tango

44. Polytonon in English

46. Seminars & Competitions

48. Announcements

49. Letters

50. Book Presentations

52. CD Presentations

54. Technogrammes

Composer Anniversaries for 2014

By A. G. Savvides p. 20

The two most important anniversaries for 2014 celebrate the births of two German composers: Philipp Emmanuel Bach and Christoph Willibald Gluck, both born 300 years ago. 250 years separate us from the birth of three early 18th century figures: Jean Philippe Rameau, Jean-Marie Leclair and Pietro Antonio Locatelli. Other 2014 anniversaries include Jan Antonin Kozeluh, Giacomo Meyerbeer, Richard Strauss, Anatoli Lyadov, Albéric Magnard, Joham Halvorsen and Andrzej Panufnik.

For Greek composers, 2014 is the 200-year anniversary of the birth of Spyridon Xindas and the 100-year anniversary of both Dimitri Dragataki and Menelaos Pallandios. The article includes the anniversaries of many more foreign composers.

Fifty Years without Fritz Reiner

By A. G. Savvides p. 21

A short article about the legendary conductor Fritz Reiner, whose Chicago Symphony Orchestra Recordings for RCA have recently been re-released by Sony in a box set of 63 CDs. Due to his extreme strictness, which often resulted in exceptionally harsh demands from the musicians, Reiner earned the nickname of the "martinet".

John Tavener: Obituary

"It's beautiful, but is it art?"

By C. A. Lignos p. 22

A brief article about the life and work of British composer John Tavener who died on 12 November 2013, after a series of medical complications. The obituary covers his early career, the success of his dramatic cantata "The Whale", whose recording was released on the Beatles' Apple label, as well as the subsequent "Celtic Requiem".

The article discusses his conversion to Orthodox Christianity and the subsequent development of his idiosyncratic and personal musical language. It also attempts to assess Tavener's oeuvre and explain the reasons behind the success as well as the controversy.

World New Music Days of the ISCM

By Fani Kossona p. 25

A presentation of the annual New Music festival of the International Society for Contemporary Music. The festival is usually organized by a different ISCM member state each year. This year, however, it was jointly organized by Croatia and Austria and took place in three different cities: Kozice, Bratislava and Vienna. The author was the official repre-

sentative of the Greek Composers' Union (member of the ISCM since 1964). The article lists the participating groups and orchestras, highlights some of the concerts and works, and describes some of the more unconventional venues that were used. It also lists the works of Greek composers that were presented at the festival (Manos Panayiotakis, Alexis Porfiriadis, Nicholas Tzortzis and Dimitris Mousouras).

**George Petrou & the Camerata:
a collective Greek success**

By C. A. Lignos p. 28

An interview in which conductor and pianist George Petrou, talks about his artistic evolution and his current work, the Camerata - Friends of Music Orchestra. The discussion starts with his studies in the Athens Conservatory and later the UK. George Petrou also talks about performances and recordings of the Baroque repertoire and his collaboration with various recording labels.

The first recordings were made with the Patras Orchestra, while his most recent work is with the Camerata. Many of these recordings drew wide critical acclaim and were awarded prestigious prizes. The discussion also covers the emergence of historically informed performances, the differences in aesthetics to mainstream practices, the basic techniques and how modern orchestras as well as individual musicians have responded to the challenge.

"I perform, therefore I am"

By C. A. Lignos p. 34

Presentation of the newly founded Academica Athens Orchestra, which on 28 November 2013 gave its first performance in the "Aris Garoufalas Hall" of the Athens Conservatory, conducted by Nickos Athineos. The initial 18 to 20 members of the orchestra are string players and come primarily from the recently disbanded "Orchestra of Colours" and the Symphony Orchestra of Greek Radio and Television. Nickos Athineos, in his capacity as Artistic Director of the Athens Conservatory, also describes in detail, the ambitious programme of concerts, lectures and seminars for the 2013 -14 season at the Conservatory's premises, which is already underway.

**Manolis Kalomoiris as a critic
and Beethoven's 9th Symphony.**

By Apostolos Kostios p. 36

In this new series under the general title "Back to the Sources", Professor Apostolos Kostios will draw material from his extensive personal archive on Greek music in order to present unknown aspects of Greek music history. This first article is about two different reviews that M. Kalomoiris wrote about performances of Beethoven's 9th.

On the Teaching of Electroacoustic Music

By Theodore Lotis p. 38

Can electroacoustic music be taught in schools? Based on the findings of a recent conference on the subject that was held in Brussels, this article answers "yes". It goes on to describe various methods and procedures that can do this and supplies some examples from the Greek experience.

History of Jazz: Pros and Cons (Last Part 25)

By Angelos Gavriil p. 40

This final article in the series on the history of American jazz discusses two indicative and opposing views of the genre. Theodore Adorno's well-known extremely negative views

are briefly set out. He considers jazz both from a melodic and harmonic aspect "elementary" and says that all we get is "a series of repeated formulas". These views are juxtaposed with the positive opinions of Leonard Bernstein, who is attempting to assess and interpret jazz within its own aesthetic and technical terms. The article concludes with an extensive (English and Greek) bibliography on the subject.

Talking about the Tango

By Angeliki Koufou p. 42

Second and final part of an article about the Greek Tango. From 1914, when tangos began to be included in musical theater revues, to the years after World War II, tango is so popular and widely disseminated, that many musicians (including traditional folk players), have no problem accepting it as legitimately Greek.

The main artists (band leaders, songwriters and singers) who were active in the field are briefly presented and mention is made of Eduardo Bianco's visit to Athens. Some elements of musical analysis such as harmonic formulas, rhythmic patterns and characteristic instrumental effects as well as examples of lyrics are also included. Greek tango has a double ancestry coming from both European and Argentinian influences. Finally some popular and influential bands are described.

Book presentations

by Leonidas Kanaris p. 50

In this issue the following books are presented:

Yannis Zarias: Ornamentation in traditional Greek violin playing. (Orpheus Editions, 1080 pages, includes also one cd).

George Monemvassitis: My Musical Calendar - 2014 (Ianos Editions, 121 pages).

Takis Farazis (transcription): Christmas Songs. (Faggoto Editions, 40 pages, includes also one cd).

Stathis Oulkeroglou (editing): School Songs (Protasismusic Editions, 60 pages, includes also one cd)).

CD presentations

by Assi Kondylidou p. 52

Yannis A. Papaioannou:

In the Depth of the Looking Glass, Associations, Erotic, Rhythms and Colours

Naxos presents (under the general series Greek Classics), a collection by Yannis A. Papaioannou, one of the most distinguished contemporary Greek composers. The collection includes several works written between 1937 and 1986. The soloists are: Costas Chardas - piano, Mirto Papatnassiou - soprano and Costas Theos - cello. Vladimiro Simeonides conducts the "dissonART" ensemble.

Exchanges - Faroese Piano Music

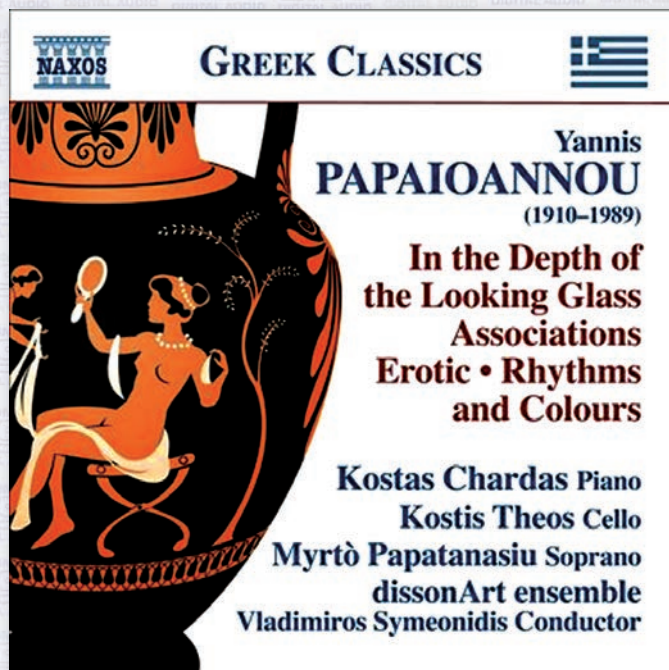
The cd includes pieces that were presented during the 2012 Summartonar Festival. The composer and pianist Panayotis Demopoulos plays works by the composers K. Baek, T. Bogason, P. Sandagerdi and K. Blak. The last piece (More Tutlings), belongs to P. Demopoulos and is dedicated to Kristian Blak who is also the Artistic Director of the Festival. Union of Bulgarian Composers

20 years Chamber Ensemble «ARS MUSICA»

The music ensemble «Ars Musica» presents pieces by K. Kyurkchiyski, V. Zaimov, K. Ilievski and V. Karafilidis. V. Karafilidis piece (The Darkness of Time), is a string quartet and has been awarded with the 3rd price at the 11th Composers' Competition under the title "Music and Earth" in the year 2003 at Sofia. George Arkomanis: "Rainy Night"

In this collection Dimitris Anoussis plays atmospheric piano pieces by the composer George Arkomanis.

μουσική δωματίου ελλήνων συνθετών

"In the Depth of the Looking Glass Associations Erotic Rhythms and Colours"

Yannis Papaioannou

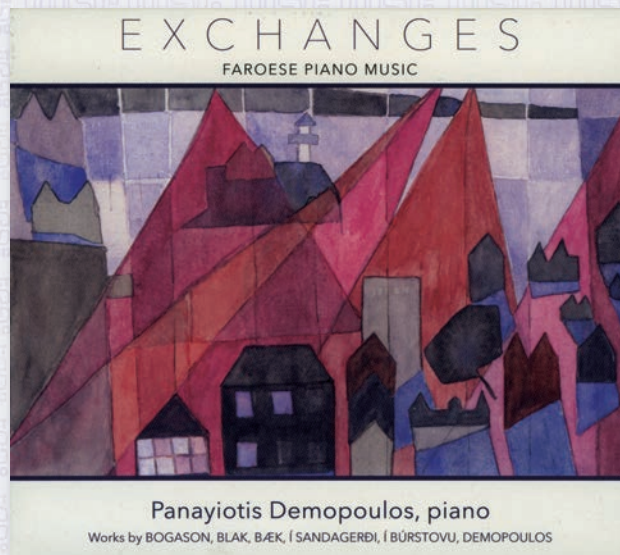
δυτικής αισθητικής με τις ιδιαιτερότητες του ελληνικού πολιτισμού.

Σολίστ είναι ο Κώστας Χάρδας (πιάνο), η Μυρτώ Παπαθανασίου (σοπράνο), ο Κωστής Θεός (τσέλλο), και το μουσικό σύνολο «dissonArt ensemble» υπό τη διεύθυνση του Βλαδύμηρου Συμεωνίδη. Στο «dissonArt ensemble» παίζουν οι μουσικοί Αλέξης Θεοφυλάκτου βιολί, Γιάννης Ανισέγος φλάουτο, Γραμμένος Χαλκιάς - κλαρινέτο, και Εύη Παπαθανασίου - τσέλλο.

Μία συλλογή έργων του Γιάννη Α. Παπαϊωάννου από την εταιρεία Naxos και τη σειρά Greek Classics. Με συνθέσεις από το 1937 έως το 1986 που αντανakλούν όλες τις φάσεις της ελληνικής μουσικής του 20ου αιώνα. Παρ' όλο που ο συνθέτης έζησε βασικά στην Αθήνα, κατά τη διάρκεια της διαμονής του στο Παρίσι (1949 - 1950) είχε την ευκαιρία να ζήσει από κοντά την έντονη μουσική δραστηριότητα της πόλης σε μια εποχή όπου προετοιμαζόταν η δημιουργία του ρεύματος της μεταπολεμικής avant-garde.

Η δημιουργική αφομοίωση όλων των τεχνικών της Δυτικής μουσικής του επέτρεψε να κινηθεί σε πολλά διαφορετικά στυλ: στα *Watercolour* (1938), *Morning at the beach* (1938) και *Night in the Country* (1939), υιοθετεί το ιμπρεσιονιστικό στυλ του Ντεμπισύ χρησιμοποιώντας πεντατονικές κλίμακες και διευρυμένη τονική αρμονία, ενώ στο τραγούδι *Candles* σε ποίηση του Κ. Π. Καβάφη πειραματίζεται με αβέβαιες τονικότητες και διφορούμενες συγχορδίες. Το *Corsair Dance no 1* (1952) θυμίζει την αρμονικά τα πρώτα έργα για μπαλλέτο του Στραβίνσκυ ενώ η σουίτα για πιάνο (1959) και το *Oraculum* (1965), έχουν επιρροές από το δωδεκάφθογγο σύστημα του Schoenberg και τον τρόπο γραφής του Webern.

Αξιοσημείωτη είναι και η προσέγγισή του στην Εθνική Σχολή με τη χρήση παραδοσιακών και βυζαντινών στοιχείων πάντα συνδυασμένα με σύγχρονες τεχνικές. Τα τελευταία έργα του συνθέτη *Rhythms and Colours* (1974), *In the Depth of the Looking Glass* (1984) *A poet at the sea* (1986), και *Erotic* (1986) αποτυπώνουν το προσωπικό του στυλ, που είναι το απόσταγμα της γόνιμης συνάντησης της

"Faroese Piano Music" Exchanges

Ο δίσκος περιλαμβάνει τα έργα που παρουσιάστηκαν στο φεστιβάλ *Summartonar* στις νήσους Φερόες (β. Ατλαντικός) το 2012, από τον συνθέτη και πιανίστα Παναγιώτη Δημόπουλο.

Εξοπλισμός ακουστικών οργάνων για *live* *performance*

2ο Μέρος

Στο τεύχος 60 ξεκινήσαμε την παρουσίαση εξοπλισμού ακουστικών οργάνων για χρήσεις υψηλών προδιαγραφών και απαιτήσεων. Συνέχεια της παρουσίασης αυτής, έχει η ελβετική εταιρεία Schertler η οποία παρουσίασε πριν μερικούς μήνες τη νέα σειρά ενισχυτών Jam Series.

Οι νέοι ενισχυτές συνοδεύονται από μια σειρά προϊόντων (μαγνήτες, μικρόφωνα, κλπ) των οποίων η άριστη ποιότητα έχει αποσπάσει θετικά σχόλια στον περιοδικό τύπο του χώρου. Η εταιρεία ξεκίνησε τη δράση της πριν 30 χρόνια από τον μπασίστα Stephan Schertler με τον σχεδιασμό αρχικά, μετατροπέων. Στη συνέχεια, εισήγαγε σειρά προϊόντων ενίσχυσης όλων των συμφωνικών οργάνων.

JAM SERIES

Η σειρά ενισχυτών αποτελείται από τρία διαφορετικά μοντέλα: Jam 100, Jam150 και Jam 400 με αντίστοιχα Watt. Όλα τα μοντέλα είναι ξύλινης κατασκευής και διαθέσιμα με "φινίρισμα" ξύλου ή απόχρωση του γκρι. Ενδεικτικά παρουσιάζουμε τα τεχνικά χαρακτηριστικά του μεσαίου και πιο κατάλληλου μοντέλου για *live performance*, Jam 150. Μέσω της ειδικής τσάντας που μπορεί να το συνοδεύσει, μεταφέρεται πολύ εύκολα. Το βάρος του είναι 13kg και οι διαστάσεις του μόλις 27 x 40 x 36 cm.

Με άριστη τονική ποιότητα και ευκρίνεια συχνοτήτων, διαθέτει ένα μεγάφωνο (woofer) 8" και ένα tweeter 1" με bi-amplified έξοδο 150W και frequency response από 60HZ έως 18kHz.

Ο μίκτης στο επάνω μέρος του ενισχυτή επιτρέπει τον εκτεταμένο έλεγχο του ήχου και οι πολλαπλές εισοδοι επιτρέπουν τη σύνδεση πολλών πηγών ήχου ταυτόχρονα. Το Jam 150 έρχεται με 3 ανεξάρτητα κανάλια, 2 εισόδους μικροφώνου XLR με phantom power ή Hi-Z εισόδους line και 1 είσοδο για cd ή pick-up. Κάθε κανάλι έχει αυτόνομο έλεγχο με δικό του ποτενσιόμετρο και ξεχωριστό έλεγχο fx. Όλα ελέγχονται από ένα master volume. Η προενίσχυσή του είναι class AB. Ενσωματώνει επίσης, 3 band eq και μονάδα ψηφιακών εφέ της Alesis με 4 κανάλια reverb. Το τμήμα εξόδων δεν υστερεί μιας και διαθέτει έξοδο για ηχογράφηση, di out, fx send και άλλα.

Μια πληθώρα από αξεσουάρ δίνει τη δυνατότητα στον μουσικό να συμπληρώσει τον εξοπλισμό του. Αναφέρουμε αρχικά τον μαγνήτη AG-6. Διαθέτει τεχνολογία multi coll με 6 χωριστά πηνία και μαγνήτες και από ένα προενισχυτή το καθένα. Σχεδιασμένο για εύκολη τοποθέτηση, είναι εξοπλισμένο με ξεχωριστή ρύθμιση έντασης ήχου (volume control) και δυνατότητα σύνδεσης ενός δεύτερου mic με ξεχωριστό έλεγχο. Παρέχεται καλώδιο για μόνιμη εγκατάστασή του και καλώδιο για προσωρινή χρήση. Συνδυάζεται με το mini πυκνωτικό μικρόφωνο S-mic, κατευθυντικότητας omni-directional. Διατίθεται και με φινίρισμα ξύλου.

Πιο απλή λύση αποτελεί το ηλεκτροστατικό μικρόφωνο - κάψα Basic Road με 1.5V phantom power και με εσωτερική μπαταρία. Εφαρμόζεται εύκολα σε έγχορδα, κιθάρες και κρουστά.

Οι φωτογραφίες τους απεικονίζουν τη χρήση και τις προδιαγραφές τους.

